

20 Octombrie

**Duminica a XXIII-a după Cincizecime. A
îndrăcitului din ținutul Gherghesenilor. Sfântul
mare martir Artemie.**

UTRENIA

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi,**

totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.
Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.
Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.
Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.
A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.
Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,
Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.
Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;
nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.
Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.
Rănile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aştept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,

pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,
și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adsu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeul nostru, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeul nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întuneric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomenește, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomenește, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeuului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărime înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile

noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeu nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată,

nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nesticăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și lumina noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a

cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății

tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru

cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 8

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 8

Dintru înălțime te-ai coborât, Milostive, și îngropare ai luat de trei zile, ca să ne eliberezi pe noi din patimi; Cel ce ești viața și învierea noastră, Doamne, Mărire Ție!

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Troparul sfântului mare martir, glas 4

Martirul Tău, Doamne, Artemie, întru nevoița sa, cununa nestricăciunii a câștigat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinători i-a învins, înfrânt-a și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei, Al Învierii, glas 4

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat; Dumnezeu întrupându-Se, întru unire neamestecată, și Crucea de voie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Primul rând de Sedelne, glas 8

Înviat-ai din morți, Viața tuturor; și Înger luminat femeilor le-a strigat: Părășiți lacrimile, Apostolilor binevestiți, strigați laudând, că a înviat Hristos Domnul, care a binevoit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Înviind din mormânt cu adevărat, cuvioaselor femei le-ai poruncit să propovăduiască Apostolilor Învierea, precum este scris; și degrabă alergând Petru, a stat înaintea mormântului și, văzând lumină în groapă, s-a înspăimântat, pentru că a văzut în ea giulgiurile singure zăcând, fără dumnezeiescul Trup; și crezând, a grăit: Mărire Ție, Hristoase, Dumnezeule, că mântuiești pe toți, Mântuitorul nostru, că Tu ești raza Tatălui.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Pe ceea ce este ușă cerească și chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm; pe scara cerească, Raiul cel cuvântător, mântuirea Evei și odorul cel mare a toată lumea; că prin ea s-a săvârșit mântuirea lumii și iertarea păcatelor celor de demult. Pentru aceasta, grăim către dânsa: Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate, celor ce se închină cu credință nașterii tale celei preasfinte.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Al doilea rând de Sedelne, glas 8

Oamenii, Mântuitorule, mormântul Tău l-au pecetluit și îngerul piatra de pe usă a prăvălit. Femeile Te-au văzut înviat din morți și acelea au binevestit Ucenicilor Tăi în Sion, că ai înviat, Viața tuturor; și s-au dezlegat legăturile morții, Doamne, mărire Ție!

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Miresme de îngropare aducând femeile, glas îngeresc din groapă au auzit: Părășiți lacrimile și în locul întristării bucurie primiți; cântați grăind, că a înviat Hristos-Domnul, Cel ce a binevoit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

De tine se bucură, ceea ce ești plină de har, toată făptura: adunarea îngerească și neamul omenesc; ceea ce ești Biserică sfințită și rai

cuvântător, lauda fecioriei, din care Dumnezeu s-a întrupat și prunc s-a făcut, Cel ce este mai înainte de veci, Dumnezeul nostru. Că sânul tău scaun l-a făcut și pântecul tău mai încăpător decât cerurile l-a lucrat. De tine se bucură toată făptura, ceea ce ești plină de har, mărire ție!

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: *Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.*

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: *Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.*

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: *Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.*

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguiri a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

*Stih: **B**inecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.*

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Treimii.

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în

locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

***Poporul:** Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Ipacoiul glasului 8

Stând femeile purtătoare de mir înaintea mormântului Dătătorului de viață, pe Stăpânul Cel fără de moarte Îl căutau printre cei morți; și primind de la Înger bunele vestiri de bucurie, Apostolilor au vestit, că a înviat Hristos-Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Antifoanele glasului 8

Antifonul I

Din tinerețile mele vrăjmașul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; dar eu, nădăjduind în Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă, mai înainte de a fi smulși, ca o iarbă; că va tăia Hristos grumajii lor, cu tăiere de chinuri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt viază toate, Lumină din Lumină, Dumnezeu mare; împreună cu Tatăl Îl laudăm pe El și cu Cuvântul.

Antifonul II

Inima mea cu frica Ta să se acopere, cu gândul smerindu-se, ca, nu cumva, înălțându-se, să cadă de la Tine, cu totul Îndurate.

Cel ce are nădejde în Domnul, nu se va înfricoșa atunci când va judeca toate cu foc și cu pedeapsă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, tot ce este dumnezeiesc vede și mai înainte grăiește; face minuni preaînalte, pe Unul Dumnezeu în Treime cântând; că, deși este în trei străluciri, o singură stăpânire este Dumnezeirea.

Antifonul III

Strigat-am către Tine, Doamne, ia aminte, pleacă urechea Ta spre mine, cel ce strig, și mă curățește mai înainte de a mă ridica din cele de aici.

Tot cel ce se duce la maica sa, pământul, iarăși se va alcătui, ca să ia chinuri sau daruri, pentru cele ce a făcut în viață.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este cuvântarea de Dumnezeu, Unimea cea întreit sfântă; că fără de început este Tatăl, din Care S-a născut Fiul fără de ani și Spiritul de un chip și de un scaun, din Tatăl împreună a strălucit.

Antifonul IV

Iată, acum: ce este mai bun sau ce este mai frumos decât să locuiască frații împreună? Că întru aceasta a făgăduit Domnul viața de veci.

Cel ce împodobește crinii țarinii poruncește că de haină nu trebuie să ne îngrijim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, ca printr-o singură pricină, toate se țin prin darea de pace; că Dumnezeu este Acesta, cu Tatăl și cu Fiul de o ființă, cu adevărat.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 8

Împărați-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam. *(Ps. 145, 10)*

Stih: *Laudă, suflete al meu, pe Domnul; lauda-voi pe Domnul în viața mea. (Ps. 145, 1)*

Împărați-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam. *(Ps. 145, 10)*

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 8

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: **M**ărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Evanghelia Învierii a VI-a. Evanghelia după Luca (24, 36-53)

În vremea aceea, după ce a înviat din morți, Isus a stat în mijlocul discipolilor Săi și le-a zis: Pace vouă! Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd un spirit. Și Isus le-a zis: De ce sunteți tulburați și pentru ce se

ridică astfel de gânduri în inimile voastre? Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți, că spiritul nu are carne și oase precum Mă vedeți pe Mine că am. Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele Sale. Deci, încă necrezând ei de bucurie și minunându-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și, luând, a mâncat înaintea lor. Apoi le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în profeți și în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă Scripturile. Și le-a spus că așa este scris, și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi și să se propovăduiască în numele Său pocăința, spre iertarea păcatelor, la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Voi sunteți martorii acestora. Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; însă voi să ședeți în cetatea Ierusalimului până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat. Și, pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o laudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit și ce este rău înaintea Ta am făcut, Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;
cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;
spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.
Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.
Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.
Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânjiuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

Înviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot laudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și

ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale sfântului mare martir Artemie și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 8, din Octoih.
Canonul Crucii și Învierii, din Octoih.
Canonul Născătoarei de Dumnezeu, din
Octoih.**

**Canonul sfântului mare martir Artemie,
glas 2, din Minei.
Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu, glas
4**

**Canonul Învierii
Cântarea I, glas 8
Irmos:**

Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiajul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii și despărțind marea. Și pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Cum nu ne vom mira de Dumnezeirea lui Hristos cea atotputernică, de cea care din patimi izvorăște tuturor credincioșilor nepătimire și nesticăciune, iar din coasta cea sfântă țâșnește izvor de nemurire și viață veșnică din groapă.

Cât de împodobit s-a arătat acum îngerul femeilor! Căci, purtând strălucite semne ale fireștii curățenii celei fără de materie, dar cu chipul vestind strălucirea învierii, striga: A înviat Domnul!

A Născătoarei:

Lucruri minunate s-au grăit despre tine în neamurile neamurilor, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu Cuvântul în pântec, dar ai rămas curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pentru aceasta, toți te cinstim pe tine, care după Dumnezeu ești ocrotirea noastră.

Canonul Crucii și Învierii

Deschisu-s-au porțile durerii și s-au spăimântat portarii iadului, văzând întru cele mai dedesubt pe Cel ce este întru înălțime, mai presus de firea tuturor.

Spăimântatu-s-au cetele îngerești, văzând așezată pe scaunul cel părintesc firea omenească cea căzută, care era închisă întru cele mai de dedesubt ale pământului.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, care pe Cuvântul cel veșnic și mai presus de Dumnezeire, mai presus de fire întrupat, L-ai născut, pe tine te laudăm.

Pe Tine, Hristoase, strugurele cel purtător de viață, care izvorăști dulceața mântuirii a toată lumea, Te-a născut Fecioara.

Canonul sfântului mare martir Artemie

După ce te-ai luptat cu nevoință bună Martire, și ai luat cununile cele luminoase, stai înaintea Luminii, luminându-te după împărtășirea fără materie; pentru aceea te rugăm: Luminează-ne pe noi cu rugăciunile tale.

Luminatul tău praznic, Martire, pe toți ne-a chemat astăzi la ospăț cu bucurie, punând înaintea nevoințele tale, luptele, bărbățiile, împotrivirea; întru care desfătându-ne cu credință și cu dragoste te fericim.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cunoscând, Fericite, pe Cel ce a murit pe Cruce cu trupul, pe Cel necuprins cu mintea, pe Domnul pricinuitorul vieții, de bunăvoie ai poftit omorâre prin munci; pentru aceea ai aflat mărirea cea nepieritoare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întrupându-Se din tine Cuvântul Cel fără de trup, după dumnezeiască cuviință, pentru mulțimea iubirii de oameni Preacurată, a luat patimă, și a izvorât oamenilor nepătimire, Domnul cel preamărit; că cu mărire S-a preamărit.

Cântarea I a Catavasiiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 8

Irmos:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Pe Adam cel osândit prin gustarea păcatului, mântuitoarea patimă a trupului Tău l-a îndreptat, Hristoase; că însuși Te-ai arătat

nebiruit de încercarea morții, Cel ce ești fără de păcat.

Dumnezeul meu Isus a strălucit celor ce ședeau în întuneric și în umbra morții lumina învierii; și, cu Dumnezeirea Sa, legând pe cel tare, a răpit vasele lui.

A Născătoarei:

Mai înaltă decât heruvimii și serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu; că tu singură ai primit pe Dumnezeu Cel neîncăput, în pântecul tău, ceea ce ești fără prihană. Pentru aceasta, pe tine toți credincioșii cu laude te ferim pururea.

Canonul Crucii și Învierii

Nesupunându-mă odinioară poruncii Celui ce m-a făcut cu adevărat, Tu, Doamne, m-ai înstrăinat; dar luând chipul meu și învățându-mă ascultarea, de Tine însuși m-ai apropiat, prin răstignire.

Cel ce prin înțelepciune pe toate mai înainte le-ai cunoscut, Doamne, și cu priceperea Ta ai alcătuit pe cele de dedesubt, n-ai socotit lucru

nevrednic, prin coborârea Ta, Cuvântule al lui Dumnezeu, să înviezi pe cel după chipul Tău.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată, îndepărtând năvălirile strâmtorărilor cele cumplite.

Tu te-ai făcut îndreptare a strămoașei Eva, născând pe începătorul vieții lumii, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul sfântului mare martir Artemie

Dorind a te împodobi, Mărite, cu cununile martirilor, ai suferit durerile cele amare ale bățăilor și ale chinurilor, cu Darul cel dumnezeiesc.

N-a mișcat turnul inimii tale preaînțelepte, pornirea cea iute a muncilor; că a fost întărit pe Piatra cea înțelegătoare, care este nemișcată.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Spânzurându-se pe lemn, și fiind ocolit pretutindena de mulțimea chinurilor, te uitați cu ochiul inimii întins către Acela ce poate să mântuiască, vrednicule de laudă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întrupatu-S-a Domnul de a Sa voie, din sângiurile tale Stăpână Preacurată, ca să mântuiască omenirea, și a tras la Sine mulțimile martirilor.

**Cântarea a III-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvorul cel viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul sfântului mare martir, glas 2

Pe Martirul cel cu bunăcredință și purtătorul de cunună, care a ridicat semn de biruință împotriva vrăjmașilor, adunându-ne toți să-l laudăm cu cântări după vrednicie, pe marele între Martiri Artemie, care este bogat dătător de minuni. Căci se roagă Domnului pentru noi toți.

Icosul sfântului mare martir

Cine va putea ajunge să spună din-destul luptele tale purtătorule de chinuri, și durerile tale, care bărbătește ai răbdat pentru credința Domnului? Asemenea și Darul, căruia te-ai învrednicit, nu poate din-destul gura omenească să-l spună. Căci cu înțelepciune fiind împodobit și cu vitejia, urând bogăția și vrednicia cea vremelnică, ostaș te-ai arătat preaviteaz; și te rogi Domnului pentru noi toți.

Sedealna sfântului mare martir, glas 8

Împăratului veacurilor bine-plăcând, ai lepădat, Mărite, tot sfatul nelegiuitului împărat, și celor ciopliți n-ai jertfit; pentru aceasta jertfă pe tine te-ai adus, Cuvântului Celui ce S-a jertfit, nevoindu-te cu mare tărie. Drept aceea și izvorăști râuri de minuni, vindecând patimile celor ce cu credință se apropie de tine, purtătorule de chinuri Artemie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Altă sedealnă, glas 4

Pe ostașul lui Hristos cel nebiruit, și surpătorul vrăjmașului cel preaviteaz, care a strălucit întru minuni mari să-l lăudăm credincioșii, pe Artemie; că izvorăște vindecări celor ce năzuiesc către el cu dragoste, contenește patimi cumplite, și părtinește oamenilor celor ce sunt în nevoi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei, glas 4

Cel ce șade pe scaun de heruvimi, și se poartă în Sânurile Părintelui, ca pe un scaun sfânt al Său șade Stăpână în sânurile tale; că cu adevărat a împărățit Dumnezeu trupește peste toate neamurile; pentru aceea cu înțelegere cântăm Lui acum. Pe Acesta roagă-L, să mântuiască pe robii tăi.

Canonul Învierii Cântarea IV, glas 8

Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu ești și puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria

mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părintești și a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu profetul Avacum strig către Tine: Mărire puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Pe mine, cel ce eram vrăjmaș, Tu m-ai iubit toarte, Tu, prin deșertare minunată, Te-ai coborât pe pământ, Milostive Mântuitorule, nelepădându-Te de defăimarea micimii mele, și, rămânând în înălțimea măririi Tale celei negrăite, m-ai preamărit pe mine, cel mai înainte lipsit de cinstire.

Cine nu se minunează acum, Stăpâne, văzând moartea nimicită prin patimă, prin Cruce stricăciunea fugărită și prin moarte iadul de bogăție golit? Aceasta este lucrarea minunată a puterii Tale celei dumnezeiești, Cel ce Te-ai răstignit, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Tu ești lauda credincioșilor, ceea ce ești nenuntită, tu ocrotitoarea, tu scăparea creștinilor, zid de apărare și liman; că duci rugăciunile către

Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, și mântuiești din primejdii pe cei ce cu credință și cu dragoste te mărturisesc pe tine, Curată, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Crucii și Învierii

Pironitu-Te-au fiii călcătorilor de Lege pe Cruce, prin care ai mântuit, ca un bun, pe cei ce măresc patimile Tale, Iubitorule de oameni.

Înviind din mormânt, înviat-ai împreună cu Tine pe toți morții cei din iad, și ai luminat, ca un milostiv, pe cei ce măresc învierea Ta.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Țarină nearată, care ai odrăslit pe Spicul cel făcător de viață, Care dă lumii viață, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește pe cei ce te laudă pe tine.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pe tine toți cei luminați te cunoaștem, că ai născut pe Soarele dreptății, Pururea Fecioară.

Canonul sfântului mare martir Artemie

Asemănându-te Celui ce S-a întins pe lemn de a Sa voie, te-ai înălțat întinzându-te și strujindu-te fără de milă, și dezbrăcându-te de hainele cele de piele ale omorârii.

Durerile trupului tău și răbdarea nevoițelor, ți-au pricinuit ție Martire odihna cea fără durere; de care acum îndulcindu-te, ușurezi toată durerea sufletelor noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Făcându-te întocmai ca un înger cu strălucirea nevoițelor, prin mână de înger trimite ție hrana cea cerească, pâinea care este viața noastră, întărindu-te Martire pururea pomenite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară te-a păzit pe tine Dumnezeu după naștere, ceea ce ești neîntinată și nestricată, Cel ce

bine a voit să mă ia pe mine tot omul din pântecul tău, pentru bunătatea Sa cea desăvârșită.

**Cântarea a IV-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Sfatul cel neînțeleș și Dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum avându-l în minte, a strigat: Mărire Puterii Tale, Doamne.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 8

Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaș pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Îngăduit-ai să fii îmbrăcat în veșmânt mohorât, mai înainte de patima Ta, Mântuitorule, fiind batjocorit, acoperind goliciunea cea de rușine a celui întâi zidit, și să fii pironit gol pe Cruce, Hristoase, dezbrăcându-l pe Adam de îmbrăcămintea omorârii.

Înviind Tu, Hristoase, ființa mea cea căzută iarăși ai zidit-o din țărâna morții și ai făcut-o neîmbătrânitoare, arătând-o iarăși ca pe un chip împărătesc, strălucind cu lumina nestricăciunii.

A Născătoarei:

Îndrăzneală către Fiul tău având, Preacurată, ca o Maică, nu trece cu vederea purtarea de grijă pentru noi cei de un neam, rugămu-ne, că numai pe tine creștinii te punem înaintea ispășitoare, Milostivă, către Stăpânul.

Canonul Crucii și Învierii

Îndrumă-ne pe noi cu puterea Crucii Tale, Hristoase, că prin aceasta la Tine cădem, și pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Cârmuiește acum, Dumnezeuul nostru, viața noastră, a celor ce lăudăm învierea Ta, și dăruiește-ne nouă pacea, Iubitorule de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Potolește viforul cel neastâmpărat al patimilor mele, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Călăuzitorul și Domnul.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cetele îngerilor și adunările oamenilor slujesc nașterii tale.

Canonul Sfântului mare martir Artemie

Făclie luminoasă te-ai arătat Spiritului, Artemie, luminând pe credincioși, și alungând spiritele cele pline de întuneric.

Cel ce ți-ai întărit pașii sufletului pe Piatra vieții, strângându-te între pietre, și fiind ocolit de chinuri, ai rămas adevărat răbdător de chinuri nemișcat.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fiind întrarmat cu puterea Spiritului cinstite, n-ai băgat în seamă spinii cei ascuțiți, Martire înțelepte viteazule, cu dânsa călcând la pământ boldurile vrăjmașului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Răbdând pentru noi Cruce și îngropare, Cel ce din voia Sa, S-a născut din tine Stăpână; ca un puternic, a făcut pe Artemie tare mărturisitor patimilor Sale.

**Cântarea a V-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispită de nuntă, ai avut în pânțece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Ceea ce dăruiești mântuire tuturor celor ce te laudă.

**Canonul Învierii
Cântarea VI, glas 8**

Irmos:

Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog ridică-mă din adâncul răutăților; căci către Tine am strigat, auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele.

Prin lemnul pomului cu tărie m-a doborât începătorul răutății; dar Tu însuși, Hristoase, fiind răstignit, mai cu tărie l-ai prăvălit prin Cruce, vădindu-l pe el, iar pe cel căzut înviindu-l.

Ieșind Tu din mormânt, ai miluit Sionul, nou făcându-l în locul celui vechi, ca un milostiv, prin sângele Tău cel dumnezeiesc, și acum împărățește într-însul în veci, Hristoase.

A Născătoare:

Să ne curățim de păcatele cele cumplite, cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești fără de prihană, și sa dobândim, Preacurată, dumnezeiasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, Cel întrupat din tine în chip de negrăit.

Canonul Crucii și Învierii

Palmele pe Cruce Ți-ai întins, vindecând mâna celui întâi zidit cea întinsă fără înfrânare în Eden; și, în locul lemnului celui amar, fiere ai gustat, Hristoase; și ai mântuit, ca un puternic, pe cei ce măresc patimile Tale.

Moarte a gustat Răscumpărătorul, ca să sfărâme osândirea cea de demult și împărăția stricăciunii, și, Ia cei din iad coborându-se, a înviat și a mântuit, ca un puternic, pe cei ce laudă învierea Lui.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Biserică a Iui Dumnezeu, chivot, cămară însuflețită și ușă cerească, te vestim noi credincioși.

Sfârâmător al chipurilor idolești fiind, ca un Dumnezeu, Cel născut al tău, Marie mireasă a lui Dumnezeu, este închinat împreună cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul sfântului mare martir Artemie

Jertfă și junghiere deplin te-ai adus pe tine, Martire Artemie, Celui ce a primit răstignire de bunăvoie spre înnoirea noastră.

Zdruncinându-se trupul cel răbdător cu bătăi neconținute Artemie, bun neamul sufletului l-ai păzit nevătămat întru credință.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Mântuiește-ne de boli Martire, de supărări, de patimi și de nevoi, pe noi cei ce alergăm către tine, următorule al Mântuitorului, Artemie.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiind înviforat de valurile supărărilor, și înecându-mă în năpădirile întreitelor valuri, mântuiește-mă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pe mine robul tău.

Cântarea a VI-a a Catavasiliilor

Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul lăudat, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărint pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne

păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Învierii

Înviind din mormânt, pe cei morți i-ai ridicat și pe Adam l-ai înviat; Eva dănțuiește întru învierea Ta, și marginile lumii prăznuiesc întru scularea Ta cea din morți, mult-Îndurate.

Icosul Învierii

Împărăția iadului prădând și pe cei morți înviindu-i, îndelung-răbdătorule, pe femeile-

mironosițe le-ai întâmpinat, în locul întristării bucurie aducându-le, și apostolilor Tăi le-ai vestit semnele cele de biruință, Mântuitorul meu, Dătătorule de viață, și zidirea ai luminat-o, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, și lumea se bucură întru învierea Ta cea din morți, mult-Îndurate.

Sinaxar

În această lună, în ziua douăzecea, celebrăm amintirea sfântului mare martir Artemie.

Pentru rugăciunile lui, Doamne, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 8

Irmos:

De coborârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănțuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

Deșertarea cea neobișnuită și dumnezeiasca bogăție a sărăciei Tale, Hristoase, i-a spăimântat pe îngeri, văzându-Te pe Tine pironit pe Cruce, ca

să mântuiești pe cei ce strigă cu credință:
Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

Cu coborârea Ta cea dumnezeiască, de lumină s-au umplut cele de dedesubt și întunericul cel nepătruns de mai înainte, s-a risipit. Pentru aceasta, cei din veac legați au înviat, strigând: Binecuvântat este Dumnezeuul părinților noștri.

A Treimii:

Pe Tine, Cel cu adevărat Domn al tuturor și Tată al Fiului celui Unul-Născut, cu dreaptă credință, teologhisind, Te vestim și pe unul Spiritul cel drept știindu-L, Care purcede din Tine, de o ființă și împreună-veșnic.

Canonul Crucii și Învierii

Mântuire ai săvârșit prin profeți în mijlocul a toată lumea, Dumnezeule, ca, înălțându-Te pe lemn, ai chemat pe toți cei ce strigă cu credință: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Înviind din mormânt ca dintr-un somn, Milostive, pe toți din stricăciune i-ai mântuit; iar zidirea s-a încredințat prin apostolii care au vestit învierea. Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Din pânțece fecioresc întrupându-Te, Te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceasta, știind pe Maica Ta Născătoare de Dumnezeu, cu mulțumire strigăm: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești.

Vlăstar din rădăcina lui Iesei ai răsărit, Fecioară preafericită, care înflorești rod de mântuire celor ce strigă cu credință către Fiul tău: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești.

Canonul sfântului mare martir Artemie

Câștigând Artemie cuget nebiruit, prin întărirea cea nemișcată a sufletului, ai stricat Martire viclenirile vrăjmașilor, cântând cu înțelegere: Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

Cu curgerile sângiurilor tale, ai stins focul muncilor cel înalt, de Dumnezeu fericite. Și fiind rourat cu roua Spiritului, bucurându-te strigai: Cel ce ești binecuvântat și preamărit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Izvorând daruri de vindecări, stingi aprinderile patimilor cu Darul cel dumnezeiesc; și cu rugăciunea ta cea neîncetată alungi spiritele; pentru aceasta cu mare glas te fericim mărite Artemie.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Născut-ai Fecioară cu totul fără prihană, pe Cel ce a izvorât morților nemurire, cu dumnezeiască cuviință. Roagă-te dar către Dânsul, Curată, să omoare patimile sufletelor și ale trupurilor noastre, și să ne învrednicească vieții celei veșnice.

**Cântarea a VII-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeu părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 8

Irmos:

De șapte ori nebunește a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceștia mântuiți printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul și Mântuitorul tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Puterea cea mai presus de Dumnezeire a Dumnezeirii lui Isus, în vremile noastre cu dumnezeiască cuviință a strălucit; că, pentru toți, gustând cu trupul moartea Crucii, a spulberat tăria iadului; pe Care neîncetat tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cel ce a fost răstignit S-a sculat, cel trufaș a căzut; cel ce era căzut și strivit s-a îndreptat,

stricăciunea a fost îndepărtată și nesticăciunea a înflorit, că ce era mort a fost înghițit de viață. Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L pe Hristos întru toți vecii.

A Treimii:

Pe o Dumnezeire întreit luminătoare, o rază care strălucește din o Fire în trei ipostasuri: pe Părintele, Cel fără de început, și pe Cuvântul, Cel de o ființă cu Tatăl, și pe Spiritul, Cel ce împreună împărățește și de o ființă, tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Canonul Crucii și Învierii

Pe Cel ce pe lemnul Crucii mi-a întins mâna mie, celui gol, chemându-mă să mă încălzească cu goliciunea Sa cea cu bun chip, binecuvântați-L toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pe Cel ce m-a înălțat pe mine cel căzut din iadul cel mai de dedesubt, și cu mărirea scaunului Celui înalt al Părintelui m-a cinstit, binecuvântați-L toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați pe Dânsul în veci.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Săgețile cele amăgitoare și în chipul văpăii ale potrivnicilor îndreptate asupra noastră, stingele, Preacurată, ca să te laudăm în veci.

Mai presus de fire ai născut, Fecioară, pe Ziditorul și Mântuitorul Dumnezeu, Cuvântul; pentru aceasta, pe tine te laudăm întru toți vecii.

Canonul sfântului mare martir Artemie

Cu sângiurile tale s-a sfințit pământul, și trupul tău cel mult-chinuit s-a arătat doctorie, alungând pururea toată boala și toată răutatea, și toată vătămarea demonilor de la cei ce năzuiesc către tine Artemie.

Podoabă pătimitorilor te-ai arătat, lepădând cele din lume cu cuget binecredincios, și cumpărând cele mai presus de lume cu cel puțin cinstit sânge al tău Artemie, și strigând: Toate lucrurile laudați pe Domnul !

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu.

Liman fără valuri te-ai arătat celor înviforați, și celor ce umblă pe mare întru primejdii, și în nevoi și în patimi Artemie; întru care fiind păziți cu Darul, strigăm totdeauna: Toate lucrurile lăudați pe Domnul !

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Căzând noi pentru mâncarea cea amară a lemnului și din neluare aminte surpați fiind, ne-ai zidit din nou Fecioară, născând pe Ziditorul și Cuvântul cel Ipostatnic Preacurată; Căruia strigăm: Toate lucrurile lăudați pe Domnul !

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

*Stih: **S**ă lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preainălțându-L întru toți vecii.*

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum împlinită; pe toată lumea o ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Preotul: **Pe** Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 5:** Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către*

părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 8

Irmos:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântecul tău s-a făcut mai încăpător decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te mărim.

Cu firea cea dumnezeiască și fără de început unul fiind, Te-ai îndoit cu luarea trupului, întru Tine însuși pe acesta luându-l, Cuvântule al lui Dumnezeu; și, pătimind ca un om, ai rămas afară de patimă, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pe Tine în două firi, fără despărțire și fără amestecare, Te mărim.

Pe Dumnezeu L-ai numit Tată, după firea cea dumnezeiască, Tu, Cel ce Te-ai făcut cu firea om, coborându-Te împreună cu robii, Preaînalte; dar, înviind din mormânt, ai așezat ca Tată al pământenilor după har pe Cel ce este după fire Dumnezeu și Stăpân; cu Care împreună pe Tine toți Te mărim.

A Născătoarei:

Arătat-te-ai, o, Fecioară, Maică a Iui Dumnezeu, născând mai presus de fire cu trup pe Cuvântul cel bun, pe Cel ce din inima Sa Tatăl L-a izvorât mai înainte de toți vecii, ca un bun; pe Care acum ÎI și înțelegem mai presus decât trupurile, S-a îmbrăcat în trup.

Canonul Crucii și Învierii

Pe Tine, Cel ce ești după fire Fiu al lui Dumnezeu, Te știm că Te-ai zămislit în pântecul Maicii celei dumnezeiești, Te-ai făcut om pentru noi, și ai fost spânzurat pe Cruce, pătimind cu firea omenească, dar rămânând fără patimă, ca un Dumnezeu.

Risipitu-s-a întunericul cel apăsător, că din iad a răsărit Soarele dreptății, Hristos, luminând toate marginile pământului și strălucind cu razele Dumnezeirii, om ceresc și Dumnezeu pământesc; pe Care în două firi Îl mărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Plină de bucurie și de veselie este pomenirea ta, izvorând vindecări celor ce se apropie și celor ce te vestesc cu dreaptă credință, Născătoare de Dumnezeu.

Cu psalmi te laudăm, ceea ce ești cu daruri dăruită, și fără tăcere, strigăm ție: Bucură-te, că tu ai izvorât tuturor bucuria.

Canonul sfântului mare martir Artemie

Ca zorile, ca soarele a răsărit pomenirea ta, luminând inimile credincioșilor, Fericite. Căci tu te-ai arătat luminat moștean luminii și zilei, risipind negura sufletelor noastre, Artemie.

Să săltăm astăzi, dănțuind întru pomenirea dumnezeiescului Martir Artemie; să cântăm lui

Dumnezeu cu laudă, Celui ce este minunat întru sfinți, și sfințește pe cei ce-L cinstesc cu credință.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Sicriul tău, care izvorăște neîncetat vindecări, cheamă pe credincioși, să ia cu dragoste mântuire, spre sănătatea trupească și spre mântuirea sufletească, cu adevărat preafericite Artemie, rugătorule pentru cei ce te laudă pe tine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Luminează-mă cu lumina feței Tale, Doamne, pe mine care sunt acoperit cu întunericul lenevirii; având rugătoare către Tine, Cuvinte, pe cea cu adevărat Curată Maica Ta, puterile îngerești, și pe lăudatul Artemie.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Tot neamul omenesc să salte cu Spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, lăudând mărită prăznuire a

Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (De 2 ori.)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VI-a. A Învierii

Arătând, Mântuitorule, că ești om după fire, după ce ai înviat din mormânt, din mâncare te-ai împărtășit, și în mijloc stând ai învățat, să vestească pocăința; și de grabă la Tatăl cerescul Părinte te-ai înălțat, și învățăceilor a le trimite pe Mângâietorul te-ai jurat. Preadumnezeiescile Dumnezeu-omule, mărire învierii tale.

A Născătoarei de Dumnezeu

Făcătorul zidirii și Dumnezeuul tuturor trup omenesc a luat, din preacurate sângele tău, preasfântă Fecioară; și toată firea cea stricată a înnoit-o; după naștere, iarăși, ca și mai înainte de naștere lăsându-te; pentru aceasta, pe tine toți cu credință te laudăm, strigând: Bucură-te, Stăpâna lumii.

La Stichoavnă (Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii, glas 8, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, laudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Doamne, deși ai stat înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu Te-ai depărtat de scaun, cu Tatăl împreună șezând; și înviind din morți, lumea ai mântuit din robia celui străin, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Doamne, deși Te-au pus iudeii, ca pe un mort, în mormânt, dar ca pe un împărat adormit străjerii Te străjuiau și ca pe o vistierie a vieții, cu pecete Te-au pecetluit. Dar ai înviat și ai dat nesticăciune sufletelor noastre.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Doamne, armă împotriva diavolului, Crucea Ta ai dat-o nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a privi spre puterea ei, că morții i-a sculat și moartea a zdrobit-o. Pentru aceasta, ne închinăm îngropării Tale și Învierii.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Îngerul Tău, Doamne, care a vestit Învierea, pe străjeri i-a înfricoșat; dar femeilor le-a grăit, zicând: Ce căutați pe Cel viu printre cei morți? Înviat-a, Dumnezeu fiind, și lumii viața a dăruit.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Pătimit-ai prin Cruce, Cel fără patimă cu Dumnezeirea, îngropare ai luat de trei zile, ca pe noi să ne eliberezi din robia vrăjmașului, și fără de moarte făcându-ne, să ne înviezi pe noi Hristoase Dumnezeule, prin învierea Ta, Iubitorule de oameni.

Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare , lăudați-L pe El în chimvale de strigare.

Închinu-mă și măresc, și laud Hristoase învierea Ta cea din mormânt, prin care ne-ai eliberat pe noi din legăturile iadului cele nedezlegate, și ai dăruit lumii ca un Dumnezeu, viață veșnică și mare milă.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșt.

Mormântul Tău, cel de viață primitor străjuindu-l călcătorii de lege cu strajă, l-au pecetluit pe el, iar Tu ca un Dumnezeu fără de moarte și atotputernic ai înviat a treia zi.

Mărturisimă-voi Ție, Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Mergând Tu în porțile iadului, Doamne, și acelea zdrobindu-le, prădatul așa a strigat: Cine este Acesta, că nu Se osândește întru cele mai dedesubt ale pământului? Ci ca pe un cort a stricat temnița morții. Luatu-L-am pe Acesta ca pe un mort și mă cutremur ca de un Dumnezeu, Atotputernice Mântuitorule, miluiește ne pe noi.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a VI-a. A Învierii, glas 6

Tu, pacea cea adevărată, cea pentru oamenii lui Dumnezeu, Hristoase, pacea ta dând-o după

înviere învățăceilor, i-ai înspăimântat, părându-li-se, că văd nălucă; ci ai potolit tulburarea sufletului lor, arătându-le mâinile și picioarele tale; dar necrezând ei încă, cu luarea mâncării, și cu aducerea aminte a învățăturilor le-ai deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile; căroră și părintească făgăduință jurându-le, și binecuvântându-i, te-ai suit la cer. Pentru aceasta, cu ei ne închinăm ție: Doamne, mărire ție.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bună voire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,

Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.
Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lauda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,
și laudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,
că Tu ești Dumnezeu meu.
Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.
Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-Milostive.

Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Dacă după doxologia mare nu se intră în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica

aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și

pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeu milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de

oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

Apolisul
(Dezlegarea deplină)

Preotul: **Înțelepciune.**

Poporul: **Binecuvântează, Părinte.**

Preotul: **Cel** ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.** Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: **C**eea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfântului mare martir Artemie a cărui pomenire o facem, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin